

لقب در عصر قاجار

● س. وحیدنیا

خاقان العلمائی مملکت فارس ملقب بفرمائید. چون خانواده قدیم و دعاگوی بیریایی دولت است، استدعا از مراحم ملوکانه دارم که عرض این غلام را درباره او مقرن به اجابت بفرمائید. چون فدوی باید بقدر امکان اسباب دعاگویی بجهت اعتدال ذات مبارک فراهم بیاورد. محض مزید دعاگویی استدعا نمود. أمرالاعلى مطاع». «ناصرالدین شاه در ذیل نامه ظل السلطان نوشته است: «خاقان العلمائی خیلی لقب قلمبهاست. به جناب صدراعظم بگوئید اگر صلاح بدانند چیز مناسبی پیدا شود».

در شماره ۴۴ روزنامه شرف مورخ شوال ۱۳۰۲ قمری نوشته شده است: «جناب آقامیرزا حسن مستوفی الممالک... که تشریف شریف وزارت را بالوراثه (عن والد بعد والد) پدر بر پدر از وزرای جلیل الشأن و خدام صداقت نشان دولت جاوید ارکان هستند در رمضان ۱۳۹۱ متولد شده... چون آثار لیاقت و کیاست از ناصیة ایشان مشهود و در پیشگاه همایون شهریاری مکشوف افتاد چهار سال قبل [یعنی در سن ۹ سالگی] منصب مستوفی الممالکی و

۱- مدخل

در تاریخ ایران و بخصوص از عهد صفویان به بعد برای مقامات مختلف مملکتی القاب و عنوانی خاصی وضع و اعطاء می شده که بر آن حقوق مادی نیز تعلق می گرفته است.

در اغلب موارد برای گرفتن لقب باید پیشکشی هم می دادند و طبیعی است کسی که لقب را با دادن پول بدست می اورد مجاز می شد که به طرق مختلف و به اضعاف آن پول را بخود بازگرداند و کیسه و اینان خویش را انباشه کند.

۲- لقب در عصر قاجار

در دوره قاجار اعطاء لقب به اوج خود رسیده و القاب: امینالسلطان، امین لشکر، امین الدوّله، امینالملک، امین الشریعه، اصف الدوّله، حشمت الدوّله، ساعد الدوّله، ناصر الدوّله، قوام الدوّله، قوامالملک، مستوفی الممالک، معیرالممالک و... رواج فراوان یافته است. بعضی از شاهزادگان نابالغ و فرزندان رجال منتسب به دربار

در حداثت سن القاب پرطمطران می یافته اند و از مزایای قانونی!! آن بهره مند می شده اند.

مسعود میرزا ظل السلطان فرزند ناصرالدین شاه در زمان حکومت خود در فارس نامهای بشرح زیر به شاه نوشته و تقاضای لقب برای امام جمعه فارس کرده است: «... امام جمعه فارس که یکی از دعاگویان مخصوص بیریای وجود مبارک است و اشهد بالله به نمک قبله عالم قسم است بجز اینکه دائم در بطون مساجد و رؤس منابر دعاگویی وجود مبارک نماید، کاری ندارد شایسته مراحم مخصوص از جانب سنتی الجوانب همایون است. استدعا دارم او را به لقب

مظفرالدین شاه در میان چند تن از رجال سیاسی خود

۱- محمودخان حکیم الملک؛ ۲- علی اصغرخان امینالسلطان؛ ۳- ابوالقاسم خان ناصرالملک

مرسومات این شغل نبیل را که موروثی این خانواده است، در حق
جناب معزی‌الیه اعطاء و مرحومت فرمودند...».^۲

۳- عصر ناصرالدین شاه به گزارش اعتمادالسلطنه

بعضی القاب و احکام آن را که در زمان ناصرالدین شاه صادر
شده و اعتمادالسلطنه در یادداشت‌های روزانه خود آورده است
می‌آوریم که خالی از لطف هم نیست:

۱- «... صبح رخت می‌پوشیدم، ابلاغی از امین خلوت رسید که
حسب الامر پنج به غروب مانده در اطاق آبدارخانه حاضر شوید...
به آبدارخانه رفتم، مجلسی بود مرکب از ظل‌السلطنه و
نایب‌السلطنه و شاهزاده‌ها و وزرا، اندکی طول نکشید که امین
خلوت حامل دستخط و امین‌السلطنه در مجموعه طلائی حامل
قلدان مرخص و شرابه مروارید که خاصه شغل صدارت بود، وارد
مجلس گردید، دستخط خطاب به خود امین‌السلطنه بود که به
منصب صدارت نایل گردیده بود و مضمون دستخط از این قرار
است:

«چون از خدمات صادقانه جناب امین‌السلطنه و وزیر اعظم که
شب و روز مشغول اجرای فرمايشات ما و انتظام امورات دولتی
است نهایت خورسندي و رضایت را داشته و داریم و خواستیم
عالمنی جدید از حق‌شناسی و التفات خودمان را نسبت به ایشان
تجدید و ظاهر نمائیم لهذا در این اوقات ایشان را ملقب به لقب
صدارت عظمی که از اولین القاب و مراتب دولت ما است سرافراز
می‌فرماییم که بیشتر از پیشتر در منظمه امور دولتی سعی کافی
مرعی داشته دقیقه‌ای از خدمات ما خودداری نکرده و ما را از
تسهیلات امور و انتظامات دولت آسوده خاطر دارند، قلمدان و
شرابه مرخص که از لوازم این شغل است مرحومت فرمودیم، رجب
لوی نیل ۱۳۱۰»

۲- در جای دیگر نوشته است:

«... دستخط شاه که به خط امین‌الدوله بود آوردنده به این
مضمون: بواسطه انتساب به خانواده سلطنت جناب اشرفی به
مشیر‌الدوله داده شد. و در حاشیه بخط خودشان نوشته بودند:
اشرفی که فرنگیها آنس می‌گویند».

«خاطرم می‌آید میرزا حسین خان صدراعظم به توسط خود من
به چه وسیله این خطاب را از شاه گرفت... به من گفت به شاه
عرض کن خانه صدراعظم بودم ایلچی روس آنجا بود می‌گفت
میرزا آفاخان صدراعظم آنس لقب داشت، شما چند روز دیگر
فرنگ خواهید رفت، تکلیف ما چه است؟...
من تفصیل را خدمت شاه عرض کردم، شاه در کاغذی قرمز
خطاب آنس او را دستخط کرد».

اما غریب‌تر از همه این است که به ابوالقاسم خان نوه
ناصرالملک که بیست و شش سال دارد لقب مشیر حضوری داده

می‌کردم و این دبیرالملک به
من تعظیم می‌کند.»

۱۰- «... بسیرون رفتم
خواهیدم. بعد از دو ساعت که
بیدار شدم مژده آوردن که
دستخط به خط خود شاه
صادر شد و لقب
اعتمادالسلطنه مرحمت شد.»

۱۱- «چون از برای علی
محمدخان لقب مخبرالدوله
گرفته بودم، نمی‌شد که میرزا
فروغی بی‌بهره باشد. به اصرار
زیاد لقب ذکاءالملکی که معنی
آفتاب مملکت است برای او
گرفتم - ۲۷ ذی القعده
۱۳۱۱.»

نفر دوم از سمت راست: امین الشریعه در میان رجال مشروطه‌خواه

۳- القابی را که قبول نکرده‌اند

۱- «از قراری که می‌گویند

حسامالسلطنه حاکم کرمانشاهان بود حکم شد تحت الحفظ به
کرمانشاهان برداشته شد در روزنامه دولتی هم اعلام شد لقب
سعدالملکی و امتیازات را از او سلب کردند - شعبان ۱۳۱۰.»

لقب افتخارالملکی به عبدالحسین خان فخرالملک قدیم داده‌اند و
او قبول نکرده است.»

۲- «عبدالله خان کشیکچی باشی پسر محمدرحیم خان
علاءالدوله از لقب و منصب کشیکچی باشی هار دارد و این همان
منصبی است که در سلطنت قاجاریه به اولاد سلاطین و به امرای
خیلی بزرگ داده می‌شد و آنها مفترخ به این منصب بودند. مثل
این که میرزا محمدخان سپهسالار با وجود منصب سپهسالاری
اعظمی و صدارت افتخار به کشیکچی باشی گردیده است و حالا کار
دولت به جائی رسیده که این مردکه مجعلو و مجھول دیوانه از
این منصب ننگ دارد و این منصب و لقب را دو هزار تومان
پیشکش داده و به حبیب‌الله خان پسرش که شانزده هفده ساله
است، اعطاء فرموده‌اند. این پسر همان است که پارسال آخرond
علمتش فرش زد و از شهر فرارش داده به عزم عتبات به حضرت
عبدالعظیم‌شیراز و چند ماهی در آنجا با او محشور بود تا صدر
اعظم به تدبیر و حیله‌ای آخوند را از این پسر دور کرد و پسر را از
بست بیرون آورده نزد پدر فرستاد و عبدالله خان سابق الذکر برای
خود لقب ناظم‌السلطنه گرفته است.».

۴- سلب لقب

«حسینقلی خان مافی که سعدالملک بود، نظام‌السلطنه شد.
حاکم فارس شد. این شخص پانزده سال پیش نوکر
حسام‌السلطنه مرحوم بود. به او خیانتی کرد. در وقتی که

۴- پیشکشی و فروختن مناصب
برای بدست اوردن القاب و عنایون غالباً پیشکش به شاه
می‌دادند و طبعاً صاحب لقب و منصب نیز به طرق ممکن از آن
عنایون تحصیل درآمد می‌کرد. نمونه‌های زیر مشت از خوار است
«صبح حسام‌السادات آمد. به توسط من لقب صدرالمالکی
می‌خواهد. صد و پنجاه اشرفی پیشکش به شاه می‌دهد. من خانه
اق‌عبدالله خواجه رفتم پیشکش و عرضیه را دادم به نظر شاه
برساند.» اعتمادالسلطنه در یادداشت‌های روز یکشنبه ۱۴
جمادی‌الثانی ۱۳۰۳ خود نوشته است: «... اول سال ایتمیل توکی
و نوروز سلطانی است... امرای تومنان ظل‌السلطان بعضی تمثال و
برخی شمسه گرفته و حاضر بودند. ظل‌السلطان شانزده هزار
تومن برای تحصیل این مناصب و القاب و امتیازات به جهت
اتباع خود داده بود. نایاب‌السلطنه ده هزار تومن.»

بندگان همایونی بیست و شش هزار تومن مناصب و امتیازات
فروختند. به افتخارالدوله خواهر ظل‌السلطان که از مادر
خودشانست خطاب (بانوی عظمی) داده شد. در این سلام از
خواجه‌های شاه و آشیانه‌ها بودند که جزء امرا و وزرا ایستاده بودند.
من هم در سلک وزرا بودم. به اتفاق آنها شاهی گرفتم...»

شمسی منتسب شود ما برای چند نفر از معممین ساده‌اندیش و معمولی یزد لقب ساختیم.

بدین معنی که در جریان انتخابات به مقامات وزارت کشور و مجلس و... نامه می‌نوشتیم و در جهت تأیید و یا رد وکیلی از وکلای یزد مطالبی را نوشتیم و می‌فرستادیم و ذیل نامه را امضاء جعلی مثل اشرف‌الذکرین و یا اعلم‌العلماء وغیره... می‌کردیم و مهر جعلی را هم که به همین منظور و بنام او ساخته بودیم، ذیل نامه می‌زدیم و می‌فرستادیم.

پس از چند روز پاسخ نامه می‌رسید که مثلاً آقای حجۃ‌الاسلام اشرف‌الذکرین مرقومه شما رسید و برای اجرای اوامر به مقام مسئول فرستاده شد و متعاقباً جواب آن بخدمت شما ارسال خواهد شد. خلاصه با دو نامه جعلی شخص مورد نظر را به لقبی که می‌خواستیم می‌رساندیم و از آن پس در محل اواز را به آن نام معرفی می‌کردیم و به تدریج معروف و به آن نام شناخته می‌شد. در صورتی که کار ما بر مبنای جعل بود و از لقبی که برای افراد مورد نظر دست و پا می‌کردیم، استفاده‌های فراوان می‌بردیم. مثلاً برای انجام تقاضاهای خود آنان را جلو می‌انداختیم و به اداره حکومتی می‌رفتیم و با احترام به حجۃ‌الاسلام جعلی و تملق از او- کارهای خودمان را که غالباً هم معقول و مشروع نبود- در ادارات به سامان می‌رساندیم.

۹- لغو القاب

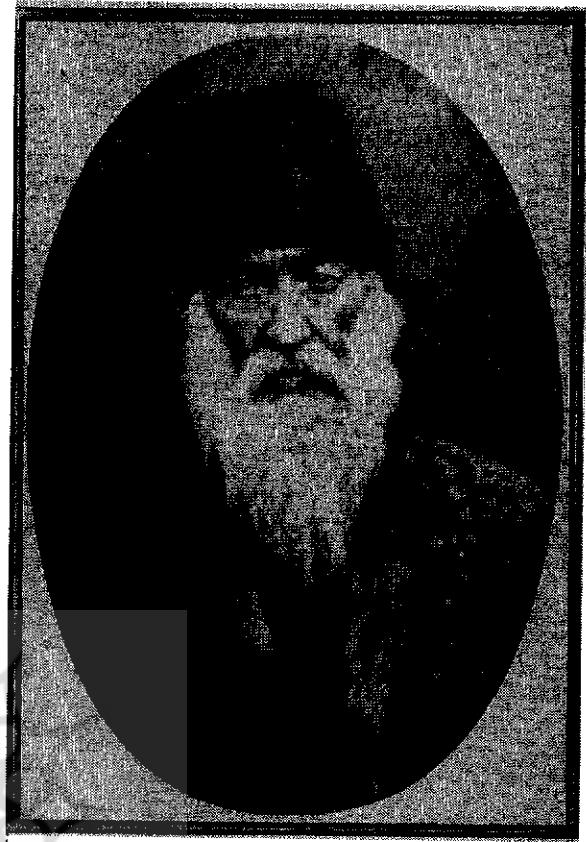
به عهد سلطنت پهلوی اول و پس از اینکه داشتن شناسنامه برای همگان اجباری شد، القاب و پیش‌وند و پس‌وند اسامی از قبیل خان، میرزا و ملا و غیره متروک گردید. با این همه، بسیاری از صاحبان القاب، نام خانوادگی خود را از روی لقب خود اخذ و اقتباس گرفتند، از جمله: مصدق (صدق‌السلطنه)؛ قوام (قوام‌السلطنه)؛ وثوق (وثوق‌الدوله)؛ امین (امین‌الشريعة)؛ مستوفی (مستوفی‌الممالک) و...

پی‌نوشت‌ها

۱- مجله وحید، سال هفتم، شماره هفتم، صفحه ۱۱۹۳

۲- زندگینامه‌ی مستوفی‌الممالک، صفحه ۱۱۴. این زندگینامه ۵۸۶ صفحه‌ای را به خواهش آفای نیری داماد مستوفی‌الممالک کل‌آمن نوشته و در شناسنامه کتاب نام من آمده و مقدمه سی صفحه‌ای آن هم به امضای من چاپ شده است.

پس از چاپ کتاب دکتر محمد مستوفی‌الممالکی فرزند مستوفی‌الممالک و محسن فرزانه داماد ایشان از من گله دولستانه کردند و گفتند آفای نیری که نویسنده نیست و هیچ‌جوتی هم چنین ادعائی نداشته. اگر شما مارا در جریان تدوین و چاپ کتاب می‌گذاشتید اسناد فراوان هم برای غنی‌تر و مستندتر شدن کتاب در اختیاراتان می‌گذاشتیم. گفتم آن استاد را می‌توان بعنوان پیوست کتاب چاپ کرد. دکتر مستوفی‌الممالکی وعده مساعدت داد و برای معالجه سوطان به اروپا رفت و در بازگشت توان مقاومت در برابر این مرض جانگزاییافت و جان به جان آفرین تسليم کرد. خدایش بی‌امزاج‌گویا آن اسناد به سازمانهای دولتی سپرده شد.

میرزا یوسف‌خان مستوفی‌الممالک

۷- فرمان‌های سفید مهر

«... چیزی که محل تعجب است این است که پنجاه فرمان نشان سفید مهر بدون تعیین درجه که همراه امین اقدس [در سفر اروپا برای معالجه چشم] کرده بودند سی و هشت طغرا از آنها را بطور انعام به میرزا رضاخان قنسول تفلیس داده‌اند که به هر کسی می‌خواهد بفرمود. حالت متمولین روس و قید آنها بدیشان معین است. البته میرزا رضاخان به ده هزار تومان فرامین را خواهد فروخت... ذی‌القعده ۱۳۰۷.»

۸- لقب‌های جعلی

«وقایع تازه این که آغا بهرام خواجه امین اقدس بدون اجازه همایوی به خودش لقب معین‌السلطان داده حتی در تلگراف هم همین لقب را ا مضاء کرده بود. میرزا محمدخان ملیجک شاه را ملتفت کرد. به او تلگراف کردن کی این لقب را به تو داده است؟ جواب درستی نداده بود و منتظر بود که به حقه‌بازی این لقب را برپاید. این که شاه کلیه اعطای لقب را از این به بعد موقوف فرمودند و در روزنامه چاپ شد والا به چالاکی بهرام این لقب را برده بود.»

مضحک‌تر از همه این‌ها این که شرافت یزدی (مؤسس بانک بیمه بازرگانان) می‌گفت قبل از این که القاب در سال ۱۳۰۴